

3. Ali se prejemnik, ki je pridobil ali poseduje blago, za katero je znano, da se prevaža na podlagi TIR zvezkov, in za katero ni bilo ugotovljeno, da je bilo predloženo namembnemu carinskemu uradu in deklarirano, zgolj na podlagi teh okoliščin šteje za osebo, ki bi morala vedeti, da gre za blago, ki je bilo odstranjeno izpod carinskega nadzora, in ali se šteje za solidarnega dolžnika v smislu člena 203(3), tretja alineja, v povezavi s členom 213 [Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti]?
4. Če je odgovor na tretje vprašanje pritrdilen, ali to, da carinska uprava plačila carinskega dolga ne zahteva od tega prejemnika, prepreči vzpostavitev – tudi v členu 457(2) Uredbe o izvajanju carinskega zakonika določene – odgovornosti garantnega združenja po členu 1, točka 16 [Konvencije TIR]?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2112/78 z dne 25. julija 1978 o sklenitvi Carinske konvencije o mednarodnem prevozu blaga na podlagi TIR zvezkov (Konvencija TIR) z dne 14. novembra 1975 v Ženevi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 1, str. 208).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3). posebna izdaja v slovenščini: poglavje 02 zvezek 006 str. 3

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 2. maja 2016 – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston/T. G. Brosman

(Zadeva C-251/16)

(2016/C 243/24)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: T. G. Brosman

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali načelo zlorabe pravic, za katerega je bilo v sodbi Sodišča [Evropske unije z dne 21. februarja 2006] v zadevi [Halifax in drugi/Commissioners of Customs and Excise, C-255/02, EU:C:2006:121,] priznано, da se uporablja na področju DDV, neposredno učinkuje proti posamezniku – če ne obstaja nacionalni zakonodajni ali sodni ukrep, s katerim se uveljavlja to načelo – v okoliščinah, v katerih bi tako kot v obravnavani zadevi ponovna opredelitev predprodajnih transakcij in prodajnih transakcij (v nadaljevanju: skupaj: transakcije pritožnikov), za katero si prizadeva [Revenue] Commissioners (davčni in carinski organ), povzročila obveznost pritožnikov za plačilo DDV, če ob pravilni uporabi določb nacionalne zakonodaje, veljavne v času, upoštevnem za transakcije pritožnikov, taka obveznost ni nastala?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje, da načelo zlorabe pravic neposredno učinkuje proti posamezniku, tudi če ni nacionalnega zakonodajnega ali sodnega ukrepa, s katerim se uveljavlja to načelo, ali je bilo načelo dovolj jasno in natančno, da ga je mogoče uporabiti za transakcije pritožnikov, ki so bile opravljene pred izdajo sodbe Sodišča v zadevi Halifax, in to zlasti ob upoštevanju načel pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj pritožnikov?
3. Če se načelo zlorabe pravic uporablja za transakcije pritožnikov tako, da jih je treba ponovno opredeliti,
 - (a) kateri je pravni mehanizem, prek katerega se odmeri in pobere DDV, ki je dolgovan na podlagi transakcij pritožnikov, glede na to, da v skladu z nacionalnim pravom DDV ni dolgovan in ga ni treba odmeriti ali pobrati, in
 - (b) kako naj nacionalna sodišča naložijo tako obveznost?

4. Ali bi moralo nacionalno sodišče pri ugotavljanju, ali je bil poglavitni cilj transakcij pritožnikov doseči davčno ugodnost, upoštevati predprodajne transakcije (za katere se je ugotovilo, da so bile opravljene izključno iz davčnih razlogov) ali pa je treba upoštevati cilj transakcij pritožnikov kot celote?
5. Ali je treba člen 4(9) zakona [o davku na dodano vrednost] ([Value Added Tax] Act) šteti za nacionalno zakonodajo, s katero se prenaša [Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23) (v nadaljevanju: Šesta direktiva)], čeprav ni združljiv z zakonodajno določbo iz člena 4(3) Šeste direktive, ob pravilni uporabi katere bi bili pritožniki v zvezi z dobavo nepremičnin pred njihovo prvo uporabo obravnavani kot davčni zavezanci, čeprav je pred tem prišlo do prejšnjega razpolaganja, v zvezi s katerim je nastala obveznost obračuna davka?
6. Če člen 4(9) ni združljiv s Šesto direktivo, ali so pritožniki s sklicevanjem na ta odstavek zlorabili pravice v nasprotju z načeli, priznanimi v sodbi Sodišča v zadevi Halifax?
7. Podredno, če člen 4(9) ni nezdružljiv s Šesto direktivo, ali so bili pritožniki deležni davčne ugodnosti, ki je v nasprotju z namenom Direktive in/ali člena 4?
8. Tudi če člena 4(9) ni treba obravnavati, kot da se z njim prenaša Šesta direktiva, ali se za sporne transakcije kljub temu uporablja načelo zlorabe pravic, kot je bilo vzpostavljeno s sodbo Sodišča v zadevi Halifax s sklicevanjem na merila, ki jih je Sodišče določilo v zadevi Halifax?

**Pritožba, ki jo je Schenker Ltd vložila 12. maja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat)
z dne 29. februarja 2016 v zadevi T-265/12, Schenker Ltd/Evropska komisija**

(Zadeva C-263/16 P)

(2016/C 243/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Schenker Ltd (zastopniki: F. Montag, F. Hoseinian, M. Eisenbarth, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 29. februarja 2016 v zadevi T-265/12 Schenker Ltd proti Evropski komisiji;
- razglasi za ničen člen 1(1)(a) Sklepa Komisije z dne 28. marca 2012 v zadevi COMP/39462 – Špedicija (v nadaljevanju: Sklep) ali podredno, zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču;
- razveljavi ali podredno, zniža globe, ki jih določa člen 2(1)(a) Sklepa ali podredno, zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.